

यत् 3,15718. R. 1,3,13 (7 GORR.). 2,47,3. 13. Suçr. 2,239,19. fg. Kap. 1,128. SĀṆKHYAK. 12. TATTVAŚ. 20. RAGH. 3,40. 5,14. ÇĀK. 33,10. 90,20. v. l. 103,9. 107,23. कृषविषादाभ्याम् MĀLAV. 50,20. Spr. (II) 1508. न विषादे मनः कार्यं विषादो विषमुत्तमम् (I) 1472. विषदि न यस्य विषादः 2826. विस्मयावेशश्च KATHĀS. 18,240. Gegens. धैर्य 37,42. 43,297. KAURAP. 43. SĪH. D. 167. BHĀG. P. 5,18,14. 6,12,6. 9,21,13. VOP. 8,126. कृत विषादे AK. 3,4,22(28),6. कृ विषादे 18. विषादे द्विस्त्रिंशत् वा न दुष्यति Cit. beim Schol. zu ÇĀK. 5,5. मुख्यतां विषादः VIKR. 5,16. अयो-
हितुं विषादम् RAGH. 8,53. विषादं शमयन् BHĀG. P. 4,11,1. विषादमपन-
यतात् 3,9,24. जग्मुर्विषादम् MBH. 1,7677. 5,7286. R. 3,68,5. KATHĀS. 18,222. HIT. 42,10. 128,17. VET. in LA. (III) 7,21. विषादमुपयासि Spr. 1292. न तु कार्यो विषादस्ते R. 4,13,10. मा विषादं कथा देवि भर्ता हि तव जीवति 6,23,26. PAÑĀT. 221,5. KATHĀS. 12,28. कृतविषादा bestürzt 57,98. विषं लोकविषादकृत् R. GORR. 1,46,31. अ० guter Muth MBH. 1,7100. सविषादा bestürzt PAÑĀT. 129,13. सविषादम् adv. 107,19. ÇĀK. 66,1. 67,20. VIKR. 30,12. PRAB. 64,6. — 3) Widerwille, Ekel: विषादं कर्तुं einen Widerwillen an den Tag legen Spr. (II) 507. विरम = विषा-
दजनक Schol. zu PRAB. 96,1.

विषादन (vom caus. von सदृ mit वि) 1) adj. Bestürzung —, Ver-
zweiflung bewirkend R. 5,86,19. — 2) f. ई eine best. Schlingpflanze, =
पलाशी RĀĀN. im ÇKDr. — 3) n. = विषाद 2) BHĀG. P. 12,3,30. nie-
derschlagende Erfahrung: इष्यमाणविह्वलार्थसंप्राप्तिस्तु विषादनम् Ku-
VALAJ. 139, a (133, b).

विषादवन्त् (von विषाद) adj. niedergeschlagen, bestürzt, kleinmüthig
KATHĀS. 23,21. 37,47. 83,29. auch wohl 71,143, wo विषाणवन्त् ge-
druckt ist.

विषादिता (von विषादिन्) f. = विषाद 2) Spr. (II) 730. KATHĀS. 27,
84. 43,292. 119,189. न च कृत्स्नावलीकृतोः कार्या ते ऽत्र विषादिता 71,240.
मा गमस्त्वं विषादिताम् 72,131. अ० Unverzagtheit Spr. 2360.

विषादिव (wie eben) n. dass. Suçr. 1,312,21.

1. विषादिन् (von सदृ mit वि oder von विषाद) adj. niedergeschlagen,
bestürzt, kleinmüthig, verzagend: अलभे न विषादो स्याल्लभे चैव न
कृष्येत् M. 6,57. BHĀG. 18,28. भीरुविषादिन्: (so die ed. Bomb.) MBH.
3,13048. Spr. 2986. 4810. KATHĀS. 53,36. अ० unverzagt MBH. 3,14078.

2. विषादिन् (2. विष + अ०) adj. Gift schluckend Spr. 2896.

विषानन (2. विष + अ०) m. Schlange ÇABDAM. im ÇKDr.

विषातक (2. विष + अ०) m. Bein. Çiva's (der das bei der Quirlung
des Meeres entstandene Gift verschluckte) H. 197.

विषान्न (2. विष + अ०) n. vergiftete Speise KATHĀS. 73,148. ०परीक्षा
Verz. d. Oxf. H. 83, b, 31.

विषापवादिन् (2. विष + अ०) adj. Gift besprechend ÇĀNKU. Br. 29,1.

विषापह (2. विष + अ०) 1) adj. Gift vertreibend, — zerstörend: मल्ल
M. 7,217. अग्रद् Suçr. 2,239,5. — 2) m. a) ein best. Baum, = मुष्कक
RĀĀN. im ÇKDr. — b) Bein. Garuḍa's H. Ç. 78. — 3) f. आ Bez. ver-
schiedener Pflanzen: = इन्द्रवारुणी und निर्विषा RĀĀN. im ÇKDr. =
नागदमनी BHĀVAPR. ebend. = अर्कमूला ÇABDAM. ebend. = सर्पकङ्कालि-
का RATNAM. ebend.

विषापहरण (2. विष + अ०) n. das Vertreiben —, Unschädlichmachen

von Gift Verz. d. Oxf. H. 123, a, 33.

विषाभावा (2. विष + अभाव) f. eine best. Pflanze, = निर्विषा RĀĀN.
im ÇKDr.

विषामृत (2. विष + अ०) n. Gift und Nektar, Titel eines Werkes Verz.
d. Oxf. H. 196, b, 5.

विषामृतमय (von विषामृत) adj. (f. ई) aus Gift und Nektar gebildet,
das Wesen von Gift und Nektar habend: कन्या KATHĀS. 39,80.

विषाय (von 2. विष) zu Gift werden: विषायते Spr. (II) 1492. (I) 2099.
विषायति (II) 2434.

विषायिन् adj. von सा, स्पति mit वि gaṇa ग्रहादि zu P. 3,1,134.

विषायुध (2. विष + आ०) m. Giftschlange (dessen Waffe Gift ist) HĀR.
13. ÇABDAR. im ÇKDr.

विषायुधीय (von 2. विष + आयुध) adj. giftige Waffen habend; m. ein
giftiges Thier VARĀH. BṬH. S. 3,40.

विषार (von 2. विष) m. Giftschlange ÇABDAM. im ÇKDr.

विषारति (2. विष + अ०) m. Feind —, Bekämpfer von Gift, Bez. einer
Art von Stechapfel (कृष्णधनुर्वक) RĀĀN. im ÇKDr.

विषारि (2. विष + अरि) m. Feind —, Bekämpfer von Gift, Bez. eines
best. Antidoton Suçr. 2,247,7. 236,18. nach RĀĀN. im ÇKDr. = मक्ता-
चक्षु und घृतकारञ्ज.

विषालु (von 2. विष) adj. giftig WILSON.

विषासिर्ह (vom intens. von सद् with वि) adj. überwältigend, über-
mächtig RV. 10,139,1. 166,1. 174,5. AV. 17,1,1 (vgl. 19,23,27). ÇAT.
Br. 14,3,4. 7. KAUSH. UP. 4,2,9.

विषास्य (2. विष + आ०) 1) adj. Gift im Munde führend. — 2) m.
Giftschlange HĀR. 13. ÇABDAR. im ÇKDr. — 3) f. आ Tintenbaum (s. म-
ह्यातक) ÇABDAM. im ÇKDr.

विषास्त्र (2. विष + अ०) n. ein vergifteter Pfeil TRĀK. 3,2,6.

विषित s. u. सि mit वि.

विषितस्तुका (वि० + स्तुका) adj. mit aufgelösten Haaren RV. 1,167,5.

विषितस्तुप adj. AV. 6,60,1 wohl fehlerhaft für ०स्तुप mit aufgelö-
stem Schopf.

विषिन् (von 2. विष) adj. vergiftet PAÑĀK. 3,14,36.

विषीभू (2. विष + 1. भू) zu Gift werden: ०भूतमन्नम् KATHĀS. 87,47.

विषु adv. nach beiden —, nach verschiedenen Seiten; nur in Ablei-
tungen und Zusammensetzungen erhalten und vielleicht mit विषय ver-
wand. Verdächtig ist das Wort in मुखवृत्तविषूपनैः PAÑĀK. 3,3,10. Beim
Schol. zu P. 6,4,77, Vārtt. wird ein ved. acc. विषम् neben विषुवम्
aufgeführt.

विषुषा (von विषु) 1) adj. P. 5,2,100, Vārtt. 2 (oxyt.). NIR. 4,19. a)
verschiedenartig: चरत्पतत्रि विषुषां ज्ञातम् RV. 3,54,8. वधुरोको विषुषाः
सूनरो युवा vom wechselnden Monde 8,29,1. 7,21,5. — b) abgewandt,
abgeneigt: घोरस्य सतो विषुषास्य चारुः (संदृक्) RV. 4,6,6. सखायस्ते वि-
षुषा अग्र एते शिवासः सतो अशिवा अन्नवन् 5,12,5. अनुन्वतो विषुषाः सु-
न्वतो वृधः 34,6. — c) loc. abseits: इत्समपश्य विषुषो चरन्तम् RV. 8,83,
14. — 2) m. = विषुव Aequinoctium RĀMĀṆ. zu AK. 1,1,3,14 nach ÇKDr.

विषुषाक adv. nach verschiedenen Seiten hin: धनोर्धि विषुषाक्ते व्या-
यन् RV. 1,33,4.